

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes számok a szerkesztő
inkásán 10 krért kaphatók.

Szerkesztő és kiadó-hivatal:

Egri-utca, 516. sz. a. (a
postától 5.) házban, hova a lap-
ot érdeklő közlemények, hir-
delesek, az előfizetési pénzek
és hirdetési díjak intézendők.

ZENTAI ELLENŐR.

Hirdetések:

Hirdetési díj 1 négyzetűg.
centiméternyi térért 4 k.
Bélyegdíj minden egy r.
beiktatás után 30 kres.
Nyilttér petitsoronként
20 krajczár.

Megjelenik
minden vasárnap.

Helyi és vidéki érdekű társadalmi és közgazdasági hetilap.

Lásson tisztán a közönség az italmérés kezelésének kérdésében.

Az italmérés kezelésének kérdése két évig zaklatta Zenta közönségét és mert az öröög nem alszik, zaklatni fogja tovább is. Hogy a közönség tisztában lehessen az ügy fejlődéséről, egyet-mást a lehető legnagyobb rövidséggel ezuttal elmondani jónak látom.

a) Az állam 1889. évben 329 frton magához váltotta a város regále jogát.

b) Hogy idegen bérlő ne zaklassa a közönséget, a képviselő-testület 1889. évi július 13-iki közgyűlésén elhatározta, hogy a város az italmérést a kincstártól bérletbe veszi, az üzlet megkötésével a polgármestert bizta meg csupán azzal a kikötéssel, hogy eljárásának eredményéről előterjesztést tenni tartozik a közgyűlésnek. Ezt a határozatot a közgyűlés Kozics indítványára hozta. E sorok írója nyomban figyelmeztette azt a két képviselőt, akik ma nem tudnak bele nyugodni az állapotba, hogy hibát követtek el, és a hozott határozat bajt fog szülni. De hát az illetők akkor fülig szerelmesek lévén Boromiszába, mosolyogva jegyezték meg. Csak nem tételezi föl a polgármesterről, hogy a várost meg fogja károsítani?

c) A város 31 ezer frton kényszerült az italmérést megváltani az államtól, mert Bergel Antal felüllicizálta a várost, abban a reményben tette ajánlatát, hogy monopóliummal fog rendelkezhetni.

d) A polgármester 1889. évi deczemb. 29-iki közgyűlésnek jelentést terjesztett elő, mely szerint az italmérés kezelésével Ratkovics Ferenczet bizta meg, az ő ajánlata lévén a városra legelőnyösebb. Kozics a polgármester jelentését tudomásul vette, Szabó László indítványára a díjtételek megállapítása végett bizottság küldetett ki, mely javaslatát a másnap (deczemb. 30.) közgyűlés elé terjesztette, mely szerint a 9000 frt különbözet előteremthetése szempontjából a díjtételek 3, 5, 7 $\frac{1}{2}$ -ről 5, 7, 9 $\frac{1}{2}$ -ra emelendő. A javaslatot a képviselő-testület elfogadta a kezeléssel Ratkovics Ferenczet bizta meg. Szabó ezen a közgyűlésen nem volt jelen.

e) Az 1889. évi deczemb. 29. és 30-iki közgyűlésről a Z. E. 1890. évi január 12-ik száma vezércikkében megemlékezve, megmondtam, hogy az elkövetett háromrendbeli hiba többé jóvá nem tehető, és hogy ezeknek keserű, igen keserű levét a halál bizonyosságával a közönség fogja meginni. Ennek bekövetkeztét aligha tagadhatja valaki.

f) Két évig folyton igazgatottságban tartotta ez a kérdés a képviselő-testületet. M. é. november 13-án este az örömtől majdnem önkívületi állapotban közölte velem valaki: No van már bérlő! Most majd megtanítjuk Boromiszát! Köztünk a következő párbeszéd keletkezett: Én: Ki a bérlő? — Ő: Konzorcium alakult. Én: Kik azok? Ő: Ezek meg ezek. — Én: Miképp vállalkozhatnak ezek az emberek ilyen dologra? Hiszen belebuknak. — Ő: Mit törődöm én vele, ha belebuknak is. — Én: De hát pártemberek! Lelkiismeretbe vágó dolognak tartom az eljárást. Aggódom miattok. Tönkre mehetnek Ő: Hát bánom is én! — Engem ez a párbeszéd megdöbbentett, mert kiéreztem a goj szerencsétlensége fölötti örömet, és annyira lántott a lelkiismeretlenség, hogy egész éjjel nem tudtam aludni. Másnap találkoztam az egyik konzorciumbelivel, megostromoltam kérdésekkel, de nem kaptam megnyugtató választ. A konzorcium ajánlata m. é. deczemb. 11. és 12-én köz-

gyűlés elé került, melyet a közgyűlés hat szavazattal többséggel elfogadott. Ezt a határozatot a megye m. é. deczember 22-iki közgyűlésén föloldotta. A megyének határozata m. é. deczember 31-iki közgyűlésen közöltetett a képviselőtestülettel.

Ennek a közgyűlésnek lefolyását röviden a következőkben adva. — A közgyűlés megnyitásával Szabó László azt kívánta, miszerint a 3. tárgy az italmérés kezelésének ügye tárgyalassék első sorban. A kívánságnak hely adtván, Dudás jegyző fölolvassa a megye föloldó határozatát. A tanács a kérdés fölött napirendre térést javasol. — Szabó kifogásolja, hogy ezen fölött sürgős ügy nem előbb, hanem az év utolsó napján tárgyalatik. Az eljárást minden kritikán alul állónak jellemzi, indítványozza, hogy a megye határozata megfölebeztessék, a föllebbezés elkészítésével egy bizottság bizassék meg, annak a meggyőződésének ad kifejezést, hogy a város nem akarja az eddigi állapotot fönntartani és azt kívánja, hogy a kezelés átadása végett még az nap intézkedjék a közgyűlés és hogy ez megakadályozható ne legyen, indítványozza, hogy mondassék ki, miszerint a határozat csakis birtokon kívül föllebbezhető. — György Alajos hivatkozva ebben az ügyben már kifejtettekre és a megyei határozatot, azt vitatja, hogy a változtatás a város hátrányával járna, mert ezután az egyesek nem hozhatnának be a városba 100 literen alul italt, a kis koresmárosok pedig nem exisztálnának, figyelmezteti a képviselőtestületet, hogy a legillátékesebb egyének, a koresmárosok az eddigi állapot fönntartását kívánják. Szárics a birtokon kívül való föllebbezést törvénybe ütközőnek tartja, nem ellenzi, hogy egy vegyes bizottság küldessék ki, mely a gyűlés folyama alatt javaslatot készítsen. Szabó arra hívja föl az ügyet, hogy adjon tanácsot, vajjon miképp oldható meg a kérdés. Szárics oda nyilatkozik, hogy az eddigi állapotnak még egy évig való fönntartásával oldható meg a kérdés. Szabó megjegyzi, miszerint nem tudja fölfogni, miképp oldható meg a kérdés birtokon kívül föllebbezhető határozat nélkül, azért indítványozza, miszerint a tanács felelősség terhe alatt utasítsassék a kezelés átadására. Szárics megjegyzi, hogy a bizottság harmadfél hónap alatt nem tett semmit. Szabó azt mondja, hogy az más kérdés. Mester észrevételezi, hogy a tanács mást nem tehet, mint végrehajtja a megye határozatát. Kozics figyelmezteti a közgyűlést, miszerint a megye utasítja a várost az intézkedésre és kívánja, hogy ez az észrevétele vétessék a jegyzőkönyvbe. Polgármester oda nyilatkozik, hogy miután a megye a közgyűlés határozatát föloldotta, tehát nem létezik, azért végre sem hajtható. Ezt csak azért nem látják, mert elfogultak. Sem a termelők, sem a kímérők, sem a közönség nem kívánja a változtatást. Kozics az „elfogult”-féle kifejezést nem utasítja vissza, pedig parlamentárisabban tudná tenni, de a maga részéről nem fogadja el. Szabó megjegyzi, hogy a törvény félremagyarázásával félrevezetik az embereket, a polgármester a saját kenyerét képező statutumot sem ismeri. — Szárics: Sértegetés elkövetésével nem lehet tárgyalni. Szabó: Sürgős intézkedésre utasítja a megye a várost. Mindenki belátja, hogy intézkedni kell. A dolog érdemével nem foglalkozom, mert azzal mindenki tisztában van. Az intézkedés halasztást nem szenvedhet, a bizottság teljhatalommal ruháztassék föl. Mester ur nem egyszer volt nálam a törvénykönyvvel, most mégis az ellenkezőt akarja.

Most mi akarunk teljhatalommal eljárni. — Ormos: Nem bizunk a bizottságba. — Szabó: Válaszszanak helyettem mást. Parlamentáris ember vagyok. György Alajos azokhoz szól, kiket nem az önérdék, hanem a közérdek vezet és fölhívja őket, hogy ne zavarják az állapotot. — Polgármester: Kezességet vállal a képviselő ur a nem létező szerződéssel szemben? — Szabó: A polgármester megbízhatott teljhatalommal, mi nem. A polgármester garázdálkodik, midőn nem rendeli el a szavazást. — Polgármester: Vonja vissza a kifejezést. — Szabó: Nem vonom vissza. — Szárics: Széksértést indítványozok. — Szabó: Azt mondják, hogy előre elhatározták a közgyűlés föloldását. — Polgármester: Nem igaz. — Szabó: Kozics ur mondta. — Polgármester: Töle megszoktuk, hogy nem mond igazat. — Kozics: Hazudik. — Szárics: Kozics képviselő ellen is széksértést indítványozok. — Boromiszta előbb Szabó ellen rendeli el széksértést miatt a szavazást. 26-an széksértést, 55-en pedig nem szavaznak széksértést. Kozics: Visszavonom a hazudik kifejezést és csak azt mondom, hogy megszoktam, miszerint a polgármester nem mond igazat. Ezzel a szavazás elmarad. — Szabó: A hatalmaskodást nem szeretem. A bizottság kezességet vállal. Szárics: Hogy a változtatás nem lesz hátránnyal a közönségre? Szabó: Egészen a mostani állapot marad meg, sőt fölemelt díj sem szedetik. — Kozics: Csak ideiglenesen intézkedjék a bizottság, csak azt ne mondja ki előre, hogy a kezelés Ratkovicsnak adatik. Dr. Spitzer: A bizottság teljhatalommal föl nem ruházható. — Szabó: Ha az appelláta elintéztetik, történik a végleges intézkedés, ezuttal csak ideiglenes. — Polgármester: A községi törvény 24-ik §-a értelmében a város nem intézkedhetik ezuttal. Kozics: A bizottság fog gondoskodni a kezeléssel a két évvel előbb kötött föltételek alapján. — Szabó: Egészen úgy, mint Ratkovicscsal, ezt elfogadom, sőt fölemelt díjat sem szabad szedni, a többi úgy marad, mint eddig. Polgármester: Nem bocsájtom szavazás alá az indítványt, mert nem világos, és nem nyújt kezességet. — Szabó: Más kérdést előbb nem tárgyalunk. Polgármester: Akkor kénytelen vagyok a közgyűlést föloldatni. 5 percczel háromnegyed 12 órakor a képviselők kivonulnak a tereméből Szabó visszatér és következőket mondja: Csodálom a képviselők végtelen türelmét, hogy ilyen embert megtűrnek polgármesternek.

Az elmondottakból a jövő alkalommal vonom le a tanulságot.

Különfélék.

— A feneketlen embertelenség daczára, melyet kilencz év alatt bizonyos emberek részéről tapasztaltunk megkezdjük a X. évfolyamot. És vajjon miért tanusítottak velünk szemben azok a bizonyos emberek feneketlen embertelenséget, és mi mégis miért vállalkozunk a X. évfolyamra? Mert miattunk nem diszeleghetek pávatollakkal, zavartuk ezirculusaikat, nem vállalkoztunk csempészetre, hamis tanuskodásra, nem engedjük magunkat tisztátalan érdekeik támogatására fölhasználtatni, velünk szemben feszélyezve érezték magukat, szóval, mert nem vagyunk talmi függetlenségiek: — hogy lelkiismeretünket ne terhelje a mulasztás vádja az igazság védelmét illetőleg, kitarván addig, ameddig ember csak kitarthat, azzal vigasztalandók magunkat, hogy lehetetlenségre kötelezhetők nem vagyunk,

hogya ne lehessen szabad a vásár, meglakoltatván a bünösöket, lerovandók mindazt, amivel csak tartozunk, hogy kiállithassuk Zentáról bizonyítványt, vajjon több-e a bünös vagy becsületes lakója, szóval, hogy ne szolgáltatassunk alkalmat a gonoszoknak az öröme, a jubilálásra a markukba való nevétre. Ugy lévén meggyőződve, hogy soha sem volt ehetőbb szükség olyan lapra, melyben meg is tudják és meg is merik mondani az igazságot mindenkiel szemben, mint lesz 1892-ben. De meg hol egy Harsányi, Podhragyi lapszerkesztő lehet, ott mi meg nem retirálhatunk. Ezek lévén indokaink és céljaink, akik helyeslik, támogassanak bennünket, nehogy az 1892. Magyarország 25. városáról kiállítva a leg-rutább bizonyítványt. Indokaink tiszták, céljaink nemesek lévén, annak tudatában kérjük a becsületes emberek támogatását, hogy arra érdemesek vagyunk.

— **F. hó 6-án** érkezett le a belügyminiszter körrendelete, melyben az orsz. képviselő választásoknak f. hó 28. és február 6-iki között való eszközését elrendeli. Mi fázunk ettől a választástól, ugy lévén meggyőződve, hogy Zentát szégyen éri.

— **Tegnap d. e. rendkívüli közgyűlés,** d. u. pedig központi választmányi ülés volt, az előbbinek tárgya a királyi leirat az országgyűlésnek febr. 18-ikára összehívott érdemében, az utóbbinak a választási előintézkedések eszközése volt.

— **Az ugynevezett kormánypártiak mozognak,** értekezletet tartottak, a jelölt szemlében is megállapodtak, ki nem más, mint Kovács Pál vasuti mérnök. A gondolat nem egészen okos. Vagy talán egészen okos gondolat már meg sem fogamzhatik Zentán?

— **Az aradi „Kölcsey-egyesület”** a „Szabadságharc emlékek muzeuma”-nak létesítését elhatározta és fölhívást intéz a nemzet lelkes fiaihoz és leányaihoz, miszerint a szabadságharcunk korára és szereplőire vonatkozó tárgyakat és emlékeket ajándék- vagy letétképpen a muzeum részére átengedni és átengedtetni, ha pedig e tárgyaktól életökben a kegyeletes vonzódás miatt megválni nem akarnak, azokat a muzeumnak hagyományozni kegyeskedjenek. A letétbe helyezett tárgyakról az örökösök jogait megvédő terítvényt ad, az ajándékozók nevét pedig Aranykönyvbe iktatja és a tárgyakra is annak nevével együtt, kire az illető tárgy vonatkozik, megörökíti az egyesület. A tárgyak a Kölcsey-egyesület elnökségéhez küldendők.

— **Uglátszik,** a plebó nem ismeri a közmondást: Az ígért szép szó, ha beváltjuk ugy jó, vagy ha ismeri, ugy tesz, mint a jó pap: vizet prédikál és bort iszik. Ugyanis megígérte, hogy kívánságra délelőtt is temet. A mult hónapban egy temetés d. u. 3 órára volt kitérve, de mivel a pap még 5 órákor sem jelent meg, a férj azt kérte, hogy másnap délelőtt eszközöltessék a temetés, a plebó 16 frt fizetése mellett volt hajlandó teljesíteni, mit a férj le nem fizethetvén, a gyászoló közönség a sötétben botorkálva kísérte a halottat a temetőbe.

— **Nagy János** a főtérén fekvő „Pontyhoz” címzett vendéglőjét — maga egy másiknak vezetésével lévén elfoglalva — január 24-től fogva itézésnek vagy albréletbe adni hajlandó.

— **Dr. Sztrilich Antal** járás orvos és özv. Czirfuszné, Ujházy Ilona f. hó 7-én reggel esküdtek egymásnak örök hűséget, és a 9 órai vonattal nászutra keltek. A Mindenható mindkét keze áldásával pazarul tetézte az új frigyet!

— **Köszönet nyilvánítás.** Mindazoknak, akik forrón szeretett és felejthetetlen nóm, illetve jó anyánk temetésén megjelenvén, nagy vesztésünk alkalmából tömegesen részvénytilatkozatukat küldvén, bánatomukat némileg enyhíteni sziveskedtek, fogadják hálás köszönetünket. Hirschenhauser Herman és családja.

— **Miért nem lett Habram János** zentai plebánus? Mert a taktikusnak nem adott 5000 frtot. Folytassuk a kérdést: Miért lett a rusticus? A válasz az előbbiből önként kínálkozik. Nekünk erősen esavarja

orrunkat a simonia füstje. Vajjon ez a füst elhatott-e az érseki hatósághoz?

— **Az irástudó farizeusok** azt olvasgatták ki lapunkból, amit mi abba nem irtunk, és az együgyűek hitelt adnak az irástudó farizeusoknak. Mi csak irni tudunk eszes lények számára, de észet nem adhatunk. Azt mondjuk: Uram bocsásd meg bűneiket, mert nem tudják mit cselekesznek.

— **A taktikus szerelemre** lobbant a zentaiak iránt, és bizalmukra reflektált a december 12-iki közgyűlésen. Csak az a szerencsétlensége, hogy sokan vissza emlékeznek a III. orvos választása alkalmával ejtett következő szavaira: „Mindenkít, csak zentait nem.” Nekünk a taktikus érzület változtatására csak az a megjegyzésünk, hogy aki nem öszinte, az nem kívánhat bizalmat. Minden taktikus nem öszinte, Podhogyi magát nagy taktikusnak tartja, tehát nagyon nem öszinte, azért a bizalomra nagyon nem érdemes.

— **Savanyu a mult vasárnapon** a jövő háborúról tartott felolvasást. Mire nem képes a gymnasium igazgatója? Azt a tehetőséget mi sem tagadjuk meg tőle, hogy oldozni tud; az Egyetértésből tartotta a jövő háborúról a felolvasást. Kriszkindlül azt a jó tanácsot adjuk neki, hogy csak maradjon a maga szakmájánál, a műrökázásnál, mert ebben csakugyan virtuoz.

— **Hát minő is a nem zsidó pap?** Egy öreg asszony önmagára tapasztalván, hogy nem jó az embernek egyedül lenni, két rokonából egy párt akart csinálni, bement a rustikus apáthoz, és elmondta neki szive szándékát, és azt kérdezte, mennyiért szerzi meg a dispencziót. A rusticus apát 35 frtot kért. Az öreg 15 frtot ajánlott, mire a rustikus apát a következő szavakra fakadt: „Nem vagyok én zsidó.” Mivel az özv. többet nem ajánlott, elfogadta a 15 frtot is. Az üdvyösséges tanulság levonását bizvást olvasóinkra bízhatjuk.

— **A sülyedő hajó.** Azt a bizonyos oszt-magy. bankot sűrűn kezdik elhagogatni. A könyvelő és felügyelő bizottsági tagok egymás után köszönetnek le. Bizonyára, mert rossz füstöt éreznek.

— **A m. kir. államvasutak** menetjegy irodája jövő évi január 16-án Budapestről Fiume, Velence, Florenz, Róma, Nápoly, és Palermióba kirándulást rendez. Az oda és visszautazás teljes ellátással együtt I. oszt. 345 frt, II. oszt. 295 frt. Jelentkezhetni 100 frt előleg beiktatása mellett a menetjegyirodában, Bpsten, Hungária szállodában, a 245, illetőleg 195 frt a részvételi jegy megküldése alkalmával fizetendő.

Irodalom.

A gazdáknak és háziasszonyoknak nem ajánlhatunk jobb lapot, mint az Aradon, Záray Ödön szerkesztésében és Gyulai István kiadásában havonként kétszer megjelenő „**Házi Közlöny**” című, a házi gazdálkodás és gyakorlati élet körébe vágó közhasznu ismereteket és tapasztalatokat terjesztő, azok gyakorlati alkalmazását tanító folyóiratot. Bizvást merjük állítani, hogy senki sem fogja az árát sajnálni és mindenki meg fogja nekünk köszönni, hogy megrendelte ezt a derék lapot, melynek előfizetési ára félve 1 frt 50 kr.

Keveset ígér, sokat ad! Annak a régi jó közmondásnak „sokat ígér keveset ad” ellenkezője jutott önkénytelen eszünkbe. Rendesen mikor előfizetési felhívásokat tesz valaki közzé, akkor eget földet ígér s azután az — minnek látszatja a valóságban semmivé törpül. És ime azzal a rita esettel állunk szemben, hogy olyan adott, aki mit sem ígért. A „**Képes Családi Lapok**” szerkesztősége ugyanis karácsonyi ajándéknak minden előfizetőjét egy három kötetes díszesen kiállított regényvel lepte meg, azt díjtalanul és bérmentve küldvén meg minden előfizetőjének anélkül, hogy bármit is előre ígért volna. A regény V. Gaál Karolin ismert írónknak egyik legkitűnőbb műve: „**A mai férfiak**” címmel s a regény átolvasása után csak újabb dicsőretekkel illethetjük azon érdekesítő és elegáns irányu művet. Amint halljuk az 1892. évben a „**Képes Családi Lapok**” szerkesztősége minden előfizetőjét egy díszes emlékkönyvvel szándékozik meglepni. A „**Képes Családi Lapok**” előfizetési ára: egész évre 6 frt, félve 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. s ha tekintetbe vesszük, hogy a most jutalmul adott regény 3 frt értékű, továbbá

évente a lap mellett 4 egyenkint 1 frt értékű regény adatik mellékletül s így a regények értéke már magába véve 7 frt s emellett maga a hetenkint megjelenő lap ingyenes dívatmellékletével oly kitűnően van szerkesztve, hogy magában is megéri a hat frtot akkor csak ujjabban és [melőgen ajánlhatjuk a most jövő előfizetési idény alkalmából a „**Képes Családi Lapok**”-at. Megvagyunk győződve, hogy e díszesen illusztrált s legelsőbbrangu írónk által támogatott heti lap, minden művelt magyar családnak állandó házi barátjává lesz. A kiadóhivatal Budapestén van, Nagyköröna-utca 20. szám alatt.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
Reitmann Ferencz.

Fekete, fehér és színes se-lyem kelmét 45 krtól 16 forint 65 krajczárig méterenkint, sima és mintázott, körülbelül 240 különböző minőségű és 2000 különböző színű és mintázatu ruha-és darabszám portó és vámmentesen küld **Henneberg G.** cs. és kir. udv. szállító Zürichben. A levelek 10 kr. portóba kerülnek. 14—1

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölést csusz, közhvény, tagszagatás stb. ellen legjobban ajánlhatjuk a t. cz. közönség figyelmébe. Egy üveg ára 40 és 70 kr. és a legtöbb gyógyszerárban kapható.

Csak horgonynyal valódi!

Képes Családi Lapok

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lap.

Szerkesztő: **Dr. Tolnai Lajos.** Főmunkatárs: **Dr. Váradai Antal.** Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos **Dr. Murányi Armin.**

Előfizetési ára:

a „**Hölgyek Lapja**” című dívat-melléklettel s a **Regény-melléklettel** együtt:

Egész évre 6 frt. Félve 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „**Képes Családi Lapok**” című hetilap új negyedév lóp. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezőjét, a magyar művelt családoknak e szellemi kincsét a következő írók és írónők támogatják: **Jókai Mór, Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Dalnady Győző, Mikszáth Kálmán, Komócsy József, Temevrek (Jeszzenszki Danó), dr. Prém József, dr. Sziklay János, Inceződy László, Pallógyi Lajos, Erdődy Dániel, Denga János, Tölgyesi Mihály, Vértessy Gyula, Méry Károly, dr. Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditsky Jenő, Csorba Palotay Ákos, stb.; Beniczky-Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagyvárady Mária, Kulifay-Benitsky Irma, Harmath Lujza, Hevesiné-Sikor Margit, V. Gaál Karolina, Karlovsszky Ida, Mericzi-Karossa Irma, Erzsike, stb. stb.**

A „**Képes Családi Lapok**” az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legélénkebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli: képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

„**Hölgyek Lapja**” című havonként kétszer megjelenő dívatmelléklete a legújabb dívatképeket hozza s emellett a magyar háziasszonyok valóságos szellemi titkára, amennyiben a nevelési az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nines olyan kérdés, amelyre ne tárgyalna s nines olyan titok, amelybe hölgyeinket be ne avatná!

Regény-melléklete külön beköthető négy kötet érdekes regényvel ajándékozza meg évenként az előfizetőit.

Zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, kozka- és ponttalányokkal és szőréjtvényekkel, melyeknek megfőtői értékes jutalmakat kapnak.

Mutatványszámok ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, akik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

Aki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 40 krajczárt csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak 4 regényt; a ki 3 frt előfizetési összeget 30 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt; és aki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld ajánlu jutalmul.

Aki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető **postautalványon minden postahivatalnál és minden könyveskereskedésben.**

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „**Képes Családi Lapok**” kiadóhivatala Budapest, Nagyköröna-utca 20 szám.

Teljes számu példányokkal még mindig szoiaglatunk.